

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Jadwiga Styła

Po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2014 r. w Zambrowie na posiedzeniu jawnym sprawy

z wniosku K. K. (1)

z udziałem J. K.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. wchodzi:

1) prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielomieszkaniowym numer (...) przy ulicy (...) w Z. o powierzchni użytkowej 50,61 m² wraz z udziałem wynoszącym 23355/1000000 (dwadzieścia trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt pięć milionowych) części we wspólnych częściach domu i innych urządzeniach, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz w działce gruntu nr (...) o pow. 1516 m², dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych tut. Sądu prowadzone są księgi wieczyste KW (...),

2) wierzytelność w wysokości 3.000 (trzy tysiące) złotych z tytułu sprzedaży samochodu O. (...);

II. ustalić, iż wnioskodawca K. K. (1) poniósł nakład na majątek wspólny (w postaci opłat za mieszkanie, ubezpieczenia mieszkania, spłaty kredytów bez kredytu hipotecznego) w łącznej wysokości 17.185,16 (siedemnaście tysięcy sto osiemdziesiąt pięć i 16/100) złotych;

III. ustalić, iż uczestniczka J. K. poniosła nakład na majątek wspólny (w postaci spłaty kredytów) w wysokości 11.474,87 (jedenaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt cztery i 87/100) złotych;

IV. dokonać podziału majątku wspólnego K. K. (1) i J. K. w ten sposób, iż cały majątek wspólny szczegółowo opisany w pkt I (pierwszym) niniejszego postanowienia przyznać na wyłączną własność wnioskodawcy K. K. (1);

V. zasądzić od wnioskodawcy K. K. (1) na rzecz uczestniczki J. K. tytułem spłaty kwotę 41.621,94 (czterdzieści jeden tysięcy sześćset dwadzieścia jeden i 94/100) złotych, której płatność rozłożyć na 2 (dwie) raty: pierwsza w wysokości 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych płatna do dnia 30 czerwca 2015 r., a druga w wysokości 21.621,94 (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset dwadzieścia jeden i 94/100) złotych płatna do 31 grudnia 2015 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat;

VI. wartość przedmiotu sprawy ustalić na kwotę 126.663,03 (sto dwadzieścia sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt trzy i 03/100) złotych, a opłatę od wniosku na kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych i uznać ją za uiszczoną w całości przez wnioskodawcę K. K. (1);

VII. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Zambrowie) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od:

a) wnioskodawcy K. K. (1) kwotę 63,44 (sześćdziesiąt trzy i 44/100) złotych,

b) uczestniczki J. K. kwotę 1.063,44 (jeden tysiąc sześćdziesiąt trzy i 44/100) złotych;

VIII. ustalić, iż w pozostałym zakresie strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 25/14

UZASADNIENIE

K. K. (1) wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego nabytego w trakcie małżeństwa z J. K., składającego się z prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielomieszkaniowym numer (...) przy ulicy (...) w Z. o powierzchni użytkowej 50,61 m² wraz z udziałem wynoszącym 23355/1000000 części we wspólnych częściach domu i innych urządzeniach, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz w działce gruntu nr (...) o pow. 1516 m², dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych tut. Sądu prowadzone są księgi wieczyste KW (...), poprzez przyznanie jemu prawa do powyższego lokalu ze spłatą na rzecz uczestniczki. Podniósł on także, iż po ustaniu wspólności majątkowej poniósł nakłady na tenże lokal z majątku osobistego w postaci: wydatków na ubezpieczenie mieszkania w wysokości 376 zł, na remonty w wysokości 20.000 zł, którą to kwotę pożyczył od siostry K. T. oraz opłat za fundusz remontowy, zaliczki na (...), wodę i ścieki, centralne ogrzewanie, odpady w okresie od 25.05.2012 r. K. K. (1) domagał się także rozliczenia darowizny w kwocie 9.000 zł uczynionej na jego rzecz przez matkę, a następnie przeznaczonej w całości na zakup mieszkania oraz wspólnie zaciągniętych kredytów, które spłacił po ustaniu wspólności majątkowej: kredytu w banku (...) S.A. z dnia 4.10.2007 r. oraz kredytu hipotecznego obciążającego lokal mieszkalny przy ul. (...) spłacanego wyłącznie przez niego od dnia 25.05.2012 r. Wnioskodawca podniósł także, iż w dniu 2 sierpnia 2011 r. zawarł z bankiem (...) S.A. umowę kredytu konsumpcyjnego na kwotę 11.500 zł, którą w całości przeznaczył na spłatę kredytu w rachunku bieżącym prowadzonym w Banku (...) S.A. zaciągniętym wspólnie przez strony postępowania.

Uczestniczka postępowania J. K. poparła co do zasady wnioski, wskazując jednakże, iż w skład majątku dorobkowego stron wchodzi także wierzycielność z tytułu sprzedaży przez wnioskodawcę samochodu O. (...). Uczestniczka zakwestionowała także zasadność żądania rozliczenia kosztów ubezpieczenia mieszkania, remontów przeprowadzonych po ustaniu wspólności majątkowej, należności związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej za wyjątkiem opłat na fundusz remontowy i zaliczek na (...). J. K. zaprzeczyła także, aby na zakup mieszkania została przeznaczona jakakolwiek darowizna od matki wnioskodawcy – kwota 9.000 zł wpłacona zbywcom mieszkania pochodziła z kredytu w rachunku wspólnym, a pozostałe środki na zakup pochodziły z kredytu hipotecznego. Podkreśliła także, iż żyła bardzo dobrze z byłą teściową i nie było takiej sytuacji, aby dokonywała ona jakiegokolwiek darowizny wyłącznie na rzecz wnioskodawcy – rodziny stron dokonywały darowizn wspólnie dla nich. J. K. podniosła także, iż kredyt w (...) Bank S.A. został wzięty bez jej wiedzy i zgody, a nadto nie wie na co zostały przeznaczone pieniądze pochodzące z niego. Domagała się także rozliczenia spłacanych przez nią od dnia 25.05.2012 r. dwóch pożyczek zaciągniętych w Banku (...) S.A. w dniu 3.10.2008 r. i 27.10.2008 r.

Wobec treści odpowiedzi na wniosek, K. K. (1) zmienił swoje wcześniejsze stanowisko i wskazał, że darowizna 9.000 zł została dokonana przez jego matkę wyłącznie na jego rzecz już po zakupie mieszkania i w całości została przeznaczona na spłatę kredytu hipotecznego. Podniósł, iż kwotę 3.000 zł uzyskaną ze sprzedaży samochodu o (...) przeznaczył na dojazdy na i pobyty w hotelu podczas spotkań z dziećmi, które w tamtym czasie przebywały u matki. Stwierdził także, iż nie wie o drugiej pożyczce w Banku (...) S.A. – według niego drugą pożyczką miała zostać spłacona pierwsza.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Związek małżeński J. i K. K. (1) zawarty w dniu 6 czerwca 1998 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w Z. został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dniem 16 kwietnia 2012 r. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 25 maja 2012 r.

W trakcie trwania wspólności majątkowej, w dniu 28 stycznia 2003 roku K. K. (1) i J. K. nabyli od A. i A. A. (2) małżonków B. prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielomieszkaniowym numer (...) przy ulicy (...) w Z. o powierzchni użytkowej 50,61 m² wraz z udziałem wynoszącym 23355/1000000 części we wspólnych częściach domu i innych urządzeniach, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz w działce gruntu nr (...) o pow. 1516 m², dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych tut. Sądu prowadzone są księgi wieczyste KW (...), za cenę 45.000 zł. Przed podpisaniem aktu notarialnego nabywcy przekazali zbywcom kwotę 9.000 zł, która pochodziła z kredytu w rachunku bieżącym. Pozostała należność została przekazana zbywcom przez Bank (...) S.A., z którym małżonkowie K. zawarli w dniu 31 stycznia 2003 r. umowę kredytu mieszkaniowego WŁASNY KĄT. Na podstawie tejże umowy kredytobiorcy ustanowili hipotekę na lokalu mieszkalnym nr (...) znajdującym się w budynku przy ul. (...) w Z.. Na dzień ustania wspólności majątkowej pozostała do spłaty kwota 9.048,84 zł kredytu hipotecznego, który spłaca samodzielnie K. K. (1). Wartość przedmiotowego prawa bez uwzględnienia istniejącego obciążenia kredytowego wynosi 95.003 zł.

W trakcie trwania związku małżeńskiego strony nabyły także samochód o (...) o wartości 3.000 zł. Pojazd ten został zbyty przez K. K. (1) w lipcu 2012 r., zaś środki uzyskane z tego tytułu przeznaczył on na hotele i dojazdy na spotkania z dziećmi, które wówczas przebywały z matką P.. Od kwietnia 2013 r. dzieci stron zamieszkują z ojcem w Z., zaś matka płaci na nie alimenty w łącznej wysokości 900 zł miesięcznie.

J. K. i K. K. (1) w trakcie trwania związku małżeńskiego, oprócz kredytu hipotecznego, często korzystali także z pożyczek i kredytów konsumpcyjnych oferowanych przez banki. Środki uzyskiwane z tego tytułu przeznaczali na bieżące wydatki. I tak w Banku (...) S.A. w dniu 4 października 2007 r. zawarli umowę kredytu nr (...), którą po ustaniu wspólności majątkowej kwotą 2.313,63 zł spłacił K. K. (1). Z kolei w Banku (...) S.A. strony miały zawarte dwie umowy pożyczki: nr (...) i nr (...), które po ustaniu wspólności majątkowej spłaciła w części kwotami odpowiednio 5.755,93 zł i 5.718,94 zł J. K..

W dniu 2 sierpnia 2011 r. K. K. (1) zawarł umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) z (...) Bank S.A. Uzyskaną z tego tytułu kwotę 11.500 zł przelał w całości na konto (...) tytułem spłaty kredytu odnawialnego w tym rachunku, wspólnie zaciągniętego przez strony – kredyt odnawialny został zamknięty w dniu 4 sierpnia 2011 r.. Po ustaniu wspólności majątkowej K. K. (1) spłacił kredyt w (...) Bank S.A. wpłacając kwotę 10.935,14 zł.

Zgodnie z § 23 umowy kredytu hipotecznego kredytobiorcy zobowiązali się do ubezpieczenia lokalu mieszkalnego od ognia i innych zdarzeń losowych oraz odnawiania tego ubezpieczenia do czasu całkowitej spłaty zadłużenia wobec (...) Bank (...) S.A. Z tego tytułu po ustaniu wspólności majątkowej K. K. (1) poniósł wydatki w wysokości 46 zł.

W okresie po ustaniu wspólności majątkowej zajmujący lokal nr (...) przy ul. (...) w Z., K. K. (1) poniósł na jego utrzymanie wydatki (zaliczka na (...), fundusz remontowy, c.o., odpady, wodę i ścieki) w łącznej wysokości 11.045,73 zł, z czego wydatki na fundusz remontowy i zaliczka na (...) wyniosły w sumie 3.890,39 zł.

W dniu 29 stycznia 2004 r. M. K., matka K., darowała synowi i synowej kwotę 9.000 zł, która zgodnie z jej decyzją została przekazana na spłatę kredytu hipotecznego wspólnie zaciągniętego przez strony.

Po ustaniu wspólności majątkowej, w 2013 r. K. K. (1) przeprowadził remont mieszkania przy ul. (...), na przeprowadzenie, którego pożyczycy pieniądze od siostry.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków: M. K. (k.150v-151v), D. B. (k.190v), M. M. (k.190v-191), D. M. (k.191), G. K. (1) (k.191-191v), Z. R. (k.191v), częściowo: K. T. (k.151v-152), G. K. (2) (k.152), opinię biegłego z zakresu szacowania nieruchomości M. A. wraz z ustnymi wyjaśnieniami (k. 225-231,248, 286v-287),

akt notarialny (k.9-11), treść księgi wieczystej (k.12-22), polis (k.24-27), harmonogram spłaty kredytu (k.28-29,39), historie operacji na koncie (k.30-32,40,144-147,161, 175-178, 200), umów kredytowych (k.33-38), rozliczenia (k.42-43), informacji (k.74,80, 85-86, 89-91,159,160, 170-171,199, 207,210, 215-221,274,276,278-279,285), zdjęć (k.162), umowy kredytu (k.180-183), akta I C 752/11 Sądu Okręgowego w Łomży.

Bezsporny w sprawie był skład majątku wspólnego zgromadzonego przez strony w trakcie trwania związku małżeńskiego, a także wysokość wierzytelności z tytułu sprzedaży przez wnioskodawcę samochodu o. (...) (oświadczenie pełnomocnika uczestniczki k.149v). Nie było natomiast zgody między stronami co do wartości prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Z.. W związku z tym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości M. A. na okoliczność ustalenia aktualnej wartości tego prawa według stanu istniejącego na datę ustania wspólności majątkowej stron, a więc nieuwzględniającego remontu wykonanego przez wnioskodawcę po dniu 25 maja 2012 r. Wycena taka nie tylko, że była zgodna z obowiązującymi przepisami, ale czyniła także zupełnie zbędnym dokonywanie rozliczeń nakładów, jakie poniósł wnioskodawca na przedmiotowy lokal po ustaniu wspólności majątkowej. Przy czym podkreślić należy, iż według wiarygodnych zeznań świadków remont ten został przeprowadzony, aczkolwiek nie miał on charakteru „pilnego”, a służył raczej zwiększeniu funkcjonalności mieszkania. Zauważyć także należy, iż wnioskodawca niejako dwukrotnie żądał rozliczenia tych samych pieniędzy przeznaczonych na remont – raz jako nakładów na lokal, a dwa jako pożyczki zaciągniętej na ten cel przez niego i spłaconej u siostry K. T.. Jednak z wyżej wskazanych powodów kwestie związane z tym remontem i zaciągniętymi na niego pożyczkami nie musiały być przedmiotem zainteresowania Sądu – biegły dokonał wyceny lokalu według stanu na dzień 25.05.2012 r.. Zgodnie z opinią biegłego wartość tego prawa wynosi 79.712 zł – wartość 1 m² biegły ustalił na kwotę 2.234,72 zł, a wartość łączną współczynnika korygującego dla tego lokalu na 0,881 (wartość współczynnika: atrakcyjność lokalizacyjna – 0,283 (średnia), budynek, w którym mieści się lokal – 0,168 (poniżej średniej), usytuowanie lokalu w budynku – 0,094 (średnia), standard lokalu – 0,189 (średnia), popyt na tego rodzaju nieruchomości – 0,084 (poniżej średniej), inne elementy cenotwórcze – 0,063 (minimalna)). Ponadto biegły zastosował współczynnik ekspercki – 0,8 - zmniejszający wartość lokalu z uwagi na mały popyt na tego typu mieszkania tj. mieszkanie w dawnych budynkach koszarowych, w złym stanie technicznym z przestarzałymi rozwiązaniami architektonicznymi. Zarzuty do tejże opinii złożył pełnomocnik uczestniczki wskazując na zbytnią ogólność opinii uniemożliwiająca jej weryfikację, ale przede wszystkim nieuzasadnione przyjęcie współczynnika eksperckiego zmniejszającego wartość nieruchomości w oparciu o te same cechy, które zostały uwzględnione, jako czynniki wpływające na wartość mieszkania. Ponieważ pisemne wyjaśnienia biegłego (k.248), stanowiące odpowiedź na zarzuty, nie rozwiewały wątpliwości zgłoszonych przez pełnomocnika uczestniczki, Sąd dopuścił dowód z ustnych wyjaśnień biegłego do opinii sporządzonej na piśmie. W swoich zeznaniach (k.286-287) wyjaśnił podstawy ustalenia wartości poszczególnych współczynników, składających się na współczynnik korygujący, podając między innymi, iż jeśli chodzi o współczynnik odnoszący się do budynku, w którym mieści się lokal, a więc uwzględniający technologię budowy, rozwiązania architektoniczne, stan techniczny, to przyjął średnią wartość współczynnika, choć można było przyjąć wartość minimalną – budynek jest ponad 100-letni, w czasie gdy go budowano nie stosowano izolacji poziomych ani pionowych, wysokość lokalu nie jest przystosowana do funkcji mieszkalnych, wysokie są straty ciepła, ściany mają dużą akumulację. Biegły wyjaśnił także, iż zdecydował się zastosować współczynnik ekspercki, bo z uwagi na znajomość rynku uznał, iż wyliczona wartość nie odpowiada relacjom rynkowym mając w ofercie mieszkania w bloku koszarowym i w normalnym bloku. Na zastosowanie tego współczynnika miały wpływ: technologia budowy, rozwiązania architektoniczne, stan techniczny, prestiż dzielnicy, wielkość mieszkania. W ocenie Sądu powyższa opinia, po złożeniu do niej wyjaśnień ustnych przez biegłego, zasługuje na podzielenie, jednakże jedynie w części. Wskazać przede wszystkim należy, iż zdaniem Sądu biegły nie wykazał w sposób przekonujący zasadności zastosowania przez niego współczynnika eksperckiego. Sam ten współczynnik, mający niewątpliwie charakter nadzwyczajny, winien zostać zastosowany w sytuacjach szczególnych i to w odniesieniu do okoliczności niepodlegających uwzględnieniu w cechach różniących wpływających na wartość współczynnika korygującego. Powoduje to, zdaniem Sądu, konieczność pominięcia współczynnika eksperckiego przy wycenie przedmiotowego lokalu. Jednocześnie jednak wobec niekwestionowanych okoliczności związanych z samym budynkiem, w którym znajduje się lokal, a w zasadniczej mierze decydujących o zastosowaniu przez biegłego współczynnika eksperckiego, Sąd obniżył wysokość współczynnika korygującego odnośnie budynku z 0,168 do poziomu minimalnego tj. 0,127.

Zmiana ta powoduje, iż wartość współczynnika korygującego zmienia się z 0,881 do 0,8400. Zatem wartość przedmiotowego lokalu wynosić będzie 95.003 zł ($2.234,72 \text{ zł/m}^2 \times 0,84 \times 50,61 \text{ m}^2$). Wartość taka, zdaniem Sądu jest wartością realną, zaś jej potwierdzeniem jest także okoliczność znana Sądowi z urzędu (o czym strony zostały poinformowane – k.287), iż mieszkanie do licytacji o praktycznie identycznej powierzchni również w bloku koszarowym zostało wycenione na kwotę 94.901 zł. Bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność, iż mieszkanie to nie zostało sprzedane na I licytacji, albowiem powszechnym zjawiskiem jest obawa zakupu mieszkania od komornika – ludzie wolą kupować mieszkania na wolnym rynku unikając też problemów z eksmisją osób zamieszkałych w licytowanych lokalach. W tym miejscu wyjaśnić należy także, iż Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika uczestniczki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, albowiem zdaniem Sądu, wszystkie okoliczności mające znaczenie dla ustalenia rzeczywistej wartości przedmiotowego lokalu zostały wyjaśnione, a opinia biegłego M. A. wymagała jedynie dokonania korekty, która została omówiona powyżej.

Jednocześnie mając na względzie utrwaloną linię orzecniczą Sądu Najwyższego (tak np. postanowienie SN z dnia 5 października 2000 r. w sprawie II CKN 611/99, M.Prawn. 2001/2/93, Biul.SN 2000/11/15; postanowienie SN z dnia 26 września 2013 r. II CSK 650/12; LEX nr 1408410) od powyżej ustalonej wartości lokalu mieszkalnego należy odliczyć wartość obciążeń zabezpieczonych hipoteką. Ponieważ to wnioskodawca od dnia ustania wspólności majątkowej spłacał należność zabezpieczoną hipotecznie i to jemu zostało przyznane przedmiotowe prawo, istotna była wysokość obciążenia na datę ustania wspólności majątkowej. Wysokość tego obciążenia wynosiła 9.048,84 zł (k.207), a zatem wartość tego prawa podlegającego podziałowi wynosi 85.954,16 zł, zaś wartość majątku podlegającego podziałowi 88.954,16 zł (wartość lokalu + wartość wierzytelności za sprzedany samochód). W tym miejscu wyjaśnić jeszcze należy, iż zdaniem Sądu nie sposób jest uznać, iż uzyskana ze sprzedaży o. kwota 3.000 zł została spożytkowana na potrzeby rodziny i wnioskodawca nie powinien rozliczyć się z niej z uczestniczką. Jak wynika z wyjaśnień samego wnioskodawcy, jak również zeznań świadków, pieniądze te zostały przeznaczone przez wnioskodawcę na jego dojazdy do P. i noclegi w hotelu w czasie spotkań z synami, którzy wówczas przebywali z uczestniczką. Tym samym, zdaniem Sądu, w pełni zasadnym jest uznanie, iż wnioskodawca przeznaczył te pieniądze wyłącznie na realizację swoich praw i nie ma podstaw do obciążania tymi kosztami uczestniczki. Zwrócić należy także uwagę na okoliczność, iż wkrótce po sprzedaży o. wnioskodawca kupił nowy samochód, na który część pieniędzy pożyczył od siostry, a tym samym można też stwierdzić, iż „swoja część” pieniędzy, którymi wówczas dysponował K. K. (1), to były pieniądze uzyskane ze sprzedaży o..

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż spłata z majątku wspólnego wynosi 44.477,08 zł (88.954,16 zł : 2). Nie mniej jednak spłata ta została zmniejszona z uwagi na rozliczenie dokonanych przez obydwie strony po ustaniu wspólności majątkowej nakładów z majątków osobistych na majątek wspólny. I tak jeśli chodzi o nakłady wnioskodawcy K. K. (1), to mając na uwadze § 23 umowy kredytu hipotecznego, w którym kredytobiorcy zobowiązali się do ubezpieczenia lokalu mieszkalnego od ognia i innych zdarzeń losowych oraz odnawiania tego ubezpieczenia do czasu całkowitej spłaty zadłużenia wobec (...) Bank (...) S.A., Sąd mając na uwadze niekwestionowaną przez żadną ze stron informację od ubezpieczyciela (k.215), przyjął, iż składka na ubezpieczenie w tym zakresie wynosiła po 23 zł za rok, co daje w sumie kwotę 46 zł. Sporu między stronami nie budziła okoliczność, iż wnioskodawcy należy się także zwrot uiszczonych przez niego opłat na fundusz remontowy i zaliczek na (...) (vide stanowisko pełnomocnika uczestniczki k.139), tj. kwota 3.890,39 zł (k.89-91,274). W odniesieniu do opłat uiszczonych za przedmiotowy lokal, nie ma podstaw do rozliczania w niniejszym postępowaniu, wbrew odmiennemu stanowisku pełnomocnika wnioskodawcy, uiszczonych przez niego opłat za odpady, wodę i ścieki oraz za centralne ogrzewanie. Wskazać przede wszystkim należy, iż są to opłaty związane z bieżącym korzystaniem z lokalu i winny je ponosić osoby z niego korzystające. Oczywistym przy tym jest, iż pomimo, że centralne ogrzewanie rozliczane jest według metrażu, to jednak większe zużycie powodować będzie zawsze wzrost ostatecznej stawki przypadającej na 1 m² mieszkania. Nie można także pominąć okoliczności, iż wnioskodawca korzystając z mieszkania stanowiącego majątek wspólny, nie musiał uiszczać opłat za odstępnę lokalu, do których uiszczenia byłby zobowiązany gdyby wynajmował mieszkanie. Od niemal dwóch lat wraz z wnioskodawcą zamieszkują także synowie stron, na których utrzymanie, w tym koszty mieszkania, otrzymuje on alimenty od uczestniczki w wysokości 900 zł miesięcznie. Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, czynią

zasadnym uwzględnienie jako nakład uczestnika z majątku osobistego na majątek wspólny jedynie równowartości poniesionych przez niego opłat na fundusz remontowy i zaliczek na (...).

J. K. nie kwestionowała także, iż jej były mąż po ustaniu wspólności majątkowej spłacił kredyt w Banku (...) S.A. w wysokości wynikającej z informacji tegoż banku tj. 2.313,63 zł (k.285). Nie zgadzała się natomiast z żądaniem uwzględnienia przy dokonaniu rozliczeń nakładów, kredytu wziętego wyłącznie przez K. K. (1) w (...) Bank S.A. w dniu 2 sierpnia 2011 r. i w części spłaconego przez niego po ustaniu wspólności majątkowej. Niewątpliwie przedmiotowy kredyt został wzięty wyłącznie przez wnioskodawcę, jednak jak wynika niezbiecie ze złożonych dokumentów bankowych (k.161, 199) został on w całości przelany w dniu 3 sierpnia 2011 r. na konto (...), do którego udzielony był przez bank (...) S.A. kredyt odnawialny wspólnie dla małżonków K. i J. K.. Po dokonaniu tej wpłaty K. K. (1) złożył dyspozycję zamknięcia kredytu odnawialnego, co nastąpiło 4 sierpnia 2011 r. Jak zatem wynika z powyższego, kredytem z 2 sierpnia 2011 r. wnioskodawca spłacił wspólne zobowiązanie stron (wynoszące 9.532,74 zł), a reszta pieniędzy pozostała na rachunku wspólnym stron, które nadal pozostawały w ustroju wspólności majątkowej, stąd też podlega rozliczeniu w niniejszym postępowaniu uiszczona przez niego po ustaniu wspólności majątkowej kwota kredytu spłaconego w (...) Bank S.A. w wysokości 10.935,14 zł (k.278-279). Łączna kwota wskazanych powyżej nakładów K. K. (1), podlegająca uwzględnieniu w niniejszym postępowaniu, wynosi 17.185,16 zł.

Jeśli chodzi natomiast o nakłady zgłoszone przez uczestniczkę w postaci częściowej spłaty dwóch pożyczek, każda w wysokości 10.000 zł, zaciągniętych w banku (...) S.A., K. K. (1) oświadczył, iż wprawdzie w październiku 2008 r. wzięli dwie pożyczki w tym banku, ale drugą miała zostać spłacona pierwsza i nie wie on, co się stało z pieniędzmi z drugiej pożyczki. Przeciwno prawdziwości twierdzeń wnioskodawcy przemawia nie tylko okoliczność, iż w czasie, gdy brane były obydwie pożyczki strony były jeszcze w dobrych relacjach, ale także informacja z banku (...) S.A. (k.210), iż w dniu 11 kwietnia 2011 r. strony (wspólnie J. K. i K. K. (1)) podpisały aneks do pierwszej pożyczki, zmieniając datę płatności raty z 20 na 30 dzień miesiąca (k.210). Tym samym należy uznać, iż strony pieniądze pochodzące z pożyczek z banku (...) S.A., podobnie jak i inne kredyty, przeznaczyły na bieżące utrzymanie. Jak wynika bowiem z zeznań praktycznie wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków, strony często pożyczaly pieniądze na bieżące utrzymanie i żyły na wysokim poziomie. Dlatego też opierając się na niekwestionowanej informacji banku (...) S.A. (k.276), Sąd przyjął, iż po ustaniu wspólności majątkowej J. K. spłacała pożyczki odpowiednio w kwotach: 5.755,93 zł i 5.718,94 zł, co daje łącznie kwotę 11.474,87 zł. Zatem łączne nakłady stron po ustaniu wspólności majątkowej z ich majątków osobistych na majątek wspólny wyniosły 28.660,03 zł, co powoduje, iż należny nakład na jedną osobę wynosi 14.330,02 zł. Ponieważ wnioskodawca K. K. (1) poniósł nakład o 2.855,14 zł większy, stąd o taką kwotę winna ulec zmniejszeniu spłata przysługująca od niego uczestniczce. Powoduje to, iż uczestniczce ostatecznie przysługuje spłata w wysokości 41.621,94 zł (44.477,08 zł – 2.855,14 zł), o czym orzeczono w pkt V postanowienia Sądu. Jednocześnie mając na uwadze możliwości płatnicze wnioskodawcy kwota spłaty została rozłożona na dwie półroczne raty, które w ocenie Sądu, wnioskodawca będzie w stanie uiścić.

W tym miejscu należy jeszcze odnieść się do twierdzeń wnioskodawcy, jakoby to tylko on otrzymał od matki darowiznę w wysokości 9.000 zł. W ocenie Sądu twierdzenia te zgłaszane są tylko na potrzeby niniejszej sprawy i nie mają potwierdzenia w całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, o czym świadczy chociażby fakt, iż wnioskodawca najpierw twierdził, iż pieniądze te zostały wpłacone na poczet ceny nabycia mieszkania (co nastąpiło w styczniu 2003 r.), a dopiero później zmienił swoje stanowisko wskazując, iż pieniądze te były na spłatę kredytu. Przede wszystkim wskazać należy, iż jak przyznała to sama matka wnioskodawcy świadek M. K. (k.151) w małżeństwie stron dobrze układało się do 4-5 lat przed rozwodem (a więc do około 2008 r.), a darowizna została dokonana w 2004 r. Ponadto darowizna została przekazana na konkretny cel – świadek wpłaciła te pieniądze na kredyt hipoteczny zaciągnięty wspólnie przez strony i jak sama przyznała: „Synowa była rozrzutna, wierzyła tylko w ubrania i wiedziałam, że nic z tego by nie było gdybym dała im te pieniądze, dlatego wpłaciłam na konto żeby raty były mniejsze”. Mając na uwadze powyższe okoliczności, w pełni zasadnym jest przyjęcie, iż darowizna 9.000 zł została dokonana przez M. K. na rzecz zarówno syna jak i synowej. Odmiennie w tym zakresie, a jedynie „hasłowe” zeznania świadków K. T. i G. K. (2), rodzeństwa wnioskodawcy, należy uznać za niewiarygodne i ukierunkowanie na „poprawienie” sytuacji brata.

Wyjaśnić jeszcze należy, iż Sąd oddalił wniosek pełnomocnika uczestniczki o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, w tym uczestniczki w drodze pomocy prawnej, uznając, iż wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zostały już wyjaśnione w oparciu o przedstawione przez strony dowody.

W ocenie Sądu obie strony były jednakowo zainteresowane wynikiem postępowania, dlatego też koszty postępowania powinny ponieść w częściach równych. Na koszty sądowe złożyły się: opłata od wniosku w kwocie 1.000 złotych oraz koszty opinii biegłego i informacji uzyskiwanych w bankach w łącznej wysokości 1.126,88 złotych. Wszystkie te koszty zostały podzielone na pół, co powoduje, iż Sąd nakazał ściągnąć od wnioskodawcy jeszcze kwotę 63,44 zł (uiścił opłatę od wniosku), a od uczestniczki kwotę 1.063,44 zł. W pozostałym zakresie (obie strony były reprezentowane przez fachowych pełnomocników) na mocy art. 520 § 1 kpc uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.